



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

לפני כבוד השופט ערן טאוסג

המבקש:

רועי תמיר
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור חאיק

נגד

המשיבה:

ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד צליל דפני קנזי

פסק דין

מונחת לפניי בקשתו של רועי תמיר (להלן: "המבקש") להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית, שהגיש כנגד ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ (להלן: "המשיבה"), וזאת בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ותקנה 11 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

רקע עובדתי רלוונטי בקצירת האומר

1. ביום 31.10.2025 הגיש המבקש תובענה וכן בקשה לאשר אותה כתובענה ייצוגית (להלן: "בקשת האישור"). ביום 2.2.2026 הוגשה תשובת המשיבה לבקשת האישור וביום 12.2.2026 הגיש המבקש את תשובתו לתשובת המשיבה. דיון קדם משפט בבקשת האישור נקבע ליום 18.5.2026.
2. המבקש טען בבקשת האישור כי המשיבה שלחה הודעות פרסומיות תוך הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"). לדבריו, הוא התעניין בשירותי המשיבה ואף שוחח עם נציג, אך מעולם לא אישר למשיבה לשלוח אליו דברי פרסומת.
3. המבקש טען כי כאשר הוא מילא את הפרטים באתר הוא הקפיד להוריד את הסימון (V) הנדרש לשם קבלת דברי פרסומת מהמשיבה. אף על פי כן, ביום 14.8.2025 שיגרה המשיבה דבר פרסומת לטלפון הנייד של המבקש. לגרסת המבקש מדובר בהתנהלות בלתי חוקית רוחבית, אשר מגלה עילה לניהול תובענה ייצוגית.
4. לאחר שהמבקש קיבל את המסרון הפרסומי האמור, הוא פנה למשיבה באמצעות בא-כוחו בפנייה מוקדמת ביום 17.8.2025, אך המשיבה לא השיבה לפנייה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

5. המבקש הגדיר את הקבוצה בבקשת האישור באופן הבא: "כל אדם אשר קיבל דבר פרסומת אשר שוגר על ידי המשיבה או מי מטעמה בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982, לרבות מבלי שנתן את הסכמתו המפורשת לכך, וזאת בשבע השנים שקדמו להגיש הבקשה לאישור תובענה כייצוגית ועד ליום מתן פסק דין חלוט בתובענה".
6. בתשובתה לבקשת האישור ביקשה המשיבה לדחות את טענות המבקש. המשיבה טענה כי היא מפעילה מערך דיוור מתקדם המבוסס על הסכמה אקטיבית בלבד, וכי אין בהודעה בודדת שקיבל המבקש כדי להעיד על מדיניותה.
7. עוד טענה המשיבה כי אין למבקש עילת תביעה אישית וכי מדובר בתובע סידרתי, אשר עושה שימוש לרעה בחוק התקשורת. עוד נטען כי המבקש לא הציג קבוצה, וכי תובענה ייצוגית אינה הדרך היעילה להכרעה בהליך.
8. בתשובתו לתשובת המשיבה לבקשת האישור, ביקש המבקש לדחות את טענותיה ולקבל את בקשת האישור.
9. להשלמת התמונה הדיונית, אציין כי לאחר הגשת כתבי הטענות, המבקש הגיש אף בקשה לצירוף ראיות נוספות. טרם ניתנה החלטה בבקשה זו, הוגשה בקשת ההסתלקות שלפניי.

בקשת ההסתלקות המוסכמת

10. ביום 11.5.2026 הוגשה בקשה מוסכמת לאישור הסתלקות של המבקש מבקשת האישור (להלן: "בקשת ההסתלקות"). במסגרת הבקשה ביקש המבקש להורות על מחיקת בקשת האישור וכן להורות על דחיית תביעתו האישית נגד המשיבה.
11. במסגרת בקשת ההסתלקות הוסכם, לצורך "הסדרה עתידית", כי המשיבה תבצע ריענון וחיידוד נהלים בקרב נציגיה ותוודא שכל נציגיה מודעים להוראות החוק בעניין משלוח דברי פרסומת. כן תבוצע הדרכה בקרב עובדי המשיבה, בהינתן שרישום הנמענים נעשה באמצעות הזנה ידנית של נציגי המשיבה למערכת.
- כן התחייבה המשיבה לבצע תיקוף מלא במערכותיה ולבדוק שכל הנמענים המופיעים ברשימת הדיוור שלה אכן מאושרי דיוור. ככל שיתגלו נמעני שלא אישרו דיוור, הם יוסרו מרשימת התפוצה.
12. הצדדים הביאו את המלצתם לעניין פסיקת גמול ושכר טרחה. הוסכם כי המשיבה תשלם לבא"כ המבקש שכר-טרחה בסך של 13,000 ₪ בצירוף מע"מ, תוך 30 יום



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

ממתן פסק הדין. בנוסף, הוסכם כי המשיבה תשלם למבקש גמול בסך של 5,000 ₪ ותשיב לו סך של 3,490 ₪ בגין תשלום חלקה הראשון של האגרה.

13. הצדדים סבורים כי הושגה תועלת ממשית לחברי הקבוצה באמצעות אכיפה צופה פני עתיד, וכי בהתחשב בסכומים שאושרו במקרים דומים, סכומי הגמול ושכר-הטרחה סבירים והוגנים.

14. בית המשפט התבקש לפטור את הצדדים מתשלום חלקה השני של האגרה, וזאת בטענה כי הצדדים פעלו בצורה עניינית והביאו לסיום ההליך באופן יעיל ובלא צורך בהשקעת משאבים שיפוטיים נוספים, וכאשר סכום האגרה הינו בשיעור נכבד המהווה שיעור ניכר מסך הסכומים המשולמים במסגרת הסדר כולו.

הצדדים הפנו לפסיקה רלוונטית וטענו כי בחלק מן המקרים ניתן פטור מחלקה השני של האגרה אף לאחר שהתקיימה ישיבת קדם משפט.

15. המבקש ובא-כוחו הצהירו כי לא קיבלו כל תשלום או טובת הנאה, להוציא הסכומים שייפסקו על-ידי בית המשפט.

16. הצדדים טענו כי אין מקום להורות על פרסום מודעה לשם איתור מבקש חלופי או בא-כוח חלופי, לאור ההסדר המוצע בבקשת ההסתלקות.

דיון והכרעה

17. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שהגישו הצדדים, כמו גם בבקשת ההסתלקות עצמה, מצאתי לנכון לקבל את הבקשה, להורות על מחיקת בקשת האישור ועל דחיית תביעתו האישית של המבקש כנגד המשיבה.

התשתית הנורמטיבית – בקשת ההסתלקות מתוגמלת

18. בסעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות קבע המחוקק תנאים לאישור ההסתלקות מתובענה ייצוגית או מבקשה לאישורה, כהאי לישנא:

"מבקש, תובע מייצג או בא כוח מייצג, לא יסתלק מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט, וכן לא יקבל, במישרין או בעקיפין, טובת הנאה מהנתבע או מאדם אחר בקשר להסתלקותו כאמור, אלא באישור בית המשפט; בהחלטתו אם לאשר טובת הנאה כאמור, ישקול בית המשפט את אלה:

(1) אם הבקשה לאישור ההסתלקות הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה;



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 25-10-66902 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

(2) התועלת שהביאה הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית לחברי

הקבוצה.

19. ס"ק 1 וס"ק 2 הוספו לחוק במסגרת חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10), התשע"ו-2016, במטרה למנוע תופעות של תביעות סרק מתוגמלות, דהיינו תביעות סרק שאין בהן ממש, אשר הנתבעת מעדיפה לסלקן תמורת תשלום שכר טרחה וגמול לתובע בהיקפים נמוכים יחסית, חלף ניהול ההליך לגופו. גם בספרות המשפטית הובעה הדעה כי אין מקום לפסוק גמול למבקש להסתלק מבקשה לאישור תובענה ייצוגית או שכר טרחה לבא"כוחו, כשמדובר בהליך שסיכוייו קלושים (ראו למשל: אלון קלמנט "פשרה והסתלקות בתובענה הייצוגית" משפטים מא 5, 67-68 (2011)).

20. ההלכה המנחה לעניין זה נקבעה ב-ע"א 8114/14 מרקיט מוצרי יינעול בע"מ נ' סנוול ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 5.8.2018) (להלן: "עניין מרקיט"), שם דן בית המשפט העליון בהרחבה בסוגייה של בקשות הסתלקות מתוגמלות. בית המשפט התייחס לסכנות הגלומות בבקשות אלה, בחן את הסדרי ההסתלקות בראי החקיקה והפסיקה וקבע קווים מנחים לדיון בבקשת הסתלקות מתוגמלת. כב' השופטת ע' ברון סיכמה את הדברים בקובעה בין היתר כך:

"[...] שומה על בית המשפט הדן בבקשה לאישור הסתלקות מתוגמלת לעשות שימוש זהיר בכלי של פסיקת גמול ושכר טרחה; תוך מודעות לסכנות הגלומות בהסדרים מסוג זה לקבוצה, לציבור ולמוסד התובענה הייצוגית; ובמטרה מצד אחד לקדם הגשת תובענות ייצוגיות ראויות, ומצד שני למנוע הליכי סרק [...] ואולם לא מדובר באריתמטיקה ואין "נוסחאות בית ספר" לעניין זה. בסופו של יום ההכרעה בנדון מסורה לערכאה הדיונית בהתאם לשיקול דעתה בנסיבות המקרה הקונקרטי [...]" [פסקה 31 לפסק הדין].

21. כב' השופט (כתוארו אז) נ' סולברג קבע באותו עניין כי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות מציין שני שיקולים שעליהם יכריע בית המשפט אם לאשר קבלת טובת הנאה בקשר לבקשת הסתלקות: האחד, קיומה של עילת תביעה לכאורה; השני, תועלת לחברי הקבוצה. שני השיקולים הללו יפים לא רק לצורך החלטת בית המשפט בגדרי סעיף 16 לחוק אם לאשר הסתלקות אלא גם לגבי החלטת בית המשפט להורות על תשלום גמול לתובע המייצג וקביעת שכר טרחה לבא"כוח המייצג (ראו בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות).

22. בנוגע לשיעור הגמול ושכר הטרחה נקבע בעניין מרקיט כי יש לשקול את השיקולים שנמנו בסעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, אולם בראשם את השיקולים שנזכרו בסעיף 16(א) לחוק.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

23. במקרה שלפניי בקשת ההסתלקות מוגשת בשלב מוקדם של ההליך, לאחר שהוגשו כתבי הטענות וטרם התקיים דיון קדם משפט. המבקש הצביע על עילת תביעה לכאורה, אולם נכון לעת הזאת לא עלה בידו להניח תשתית ראייתית מספקת לגבי הטענה לקיומה של קבוצה.

24. על-פי בקשת ההסתלקות, המשיבה התחייבה לבצע פעולות כמפורט לעיל, שיהיה בהן לכאורה כדי למנוע הישנות של משלוח דבר פרסומת באופן המנוגד לחוק התקשורת.

25. יישום העקרונות הנזכרים במקרה שלפניי, מלמד לטעמי כי יש להיעתר לבקשת ההסתלקות ולאשר פסיקת גמול למבקש ושכר טרחה לבא"כוחו בסכומים המצוינים בבקשת ההסתלקות. אמנם סברתי כי הסכומים המבוקשים הם על הצד הגבוה יחסית לתועלת שהפיקה הקבוצה מבקשת ההסתלקות, אך לא מצאתי להורות על הפחתתם, וזאת בין היתר נוכח העובדה שהמבקש שלח פנייה מוקדמת למשיבה, שלא נענתה (השוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 52621-07-23 בן אור נ' אביב בית השקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 22.1.2024); ת"צ (שלום ת"א) 58796-12-24 לדרמן נ' עיין טק – מדיקל לייזר בע"מ (פורסם במאגרים, 21.10.2025)).

אין מקום להורות על איתור מבקש ובא"כוח חלופיים

26. בנוגע לשאלה האם יש לאשר הסתלקות שתביא לסיום ההליך, כעתירת הצדדים כאן, או להורות על החלפת מייצגים בהתאם להוראות סעיף 16(ד) לחוק תובענות ייצוגיות, נקבע כי החלפה כאמור יש לערוך ב"אותם מקרים שבהם נראה כי יש טעם ותועלת מבחינת הקבוצה בהמשך ניהול ההליך" (עניין מרקיט, פסקה 23).

27. בקשת ההסתלקות שלפניי אינה כוללת פיצוי כספי לחברי הקבוצה מחד גיסא, ואישורה לא ייצור מעשה בית-דין עבורם מאידך גיסא. כמו כן, בקשת ההסתלקות הוגשה בשלב מוקדם וההסכמות אליהן הגיעו הצדדים תאפשרנה לוודא כי, מעתה והלאה, ברשימת התפוצה של המשיבה ייכללו אך ורק אלה שהסכימו לקבל הודעות פרסומיות. בנסיבות אלה מצאתי כי אין הצדקה לפעול להחלפת המבקש ובא"כוחו באחרים וניתן להסתפק בפרסום באמצעות פסק דין זה, אשר יפורסם בדרכים המקובלות.

להרחבה בעניין אי-פרסומן של בקשות הסתלקות בהתאם לשיקול דעת בית המשפט, ראו למשל: ת"צ (מחוזי מ"ר) 24356-04-10 הר-עוז נ' כלל בריאות חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים, 22.12.2010).



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

אגרה

28. לבקשת המבקש ובהסכמת המשיבה, ולאור האמור בתקנה 7א(א) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 (להלן: "תקנות האגרות"), אני מורה כי המשיבה תשיב למבקש את חלקה הראשון של האגרה, כמפורט בסיפא לפסק הדין.

29. כעת אדון בבקשת הצדדים לפטור מחלקה השני של האגרה.

30. עניינה של האגרה בהליך תובענה ייצוגית שאינה נגד רשות הוסדר בתקנה 7א(א) לתקנות האגרות הקובעת כך:

"בתובענה ייצוגית שאינה נגד רשות לפי פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשולם אגרה לפי פרט 4א או 11א בתוספת, לפי העניין, בשני שיעורים, כמפורט להלן:

(1) עם הגשת הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, ישלם המבקש את הסכום הנקוב בפרט 4ב או 11ב בתוספת, לפי העניין (להלן – חלקה הראשון של האגרה);

(2) ניתן פסק דין הדוחה את התובענה, ישלם המבקש את יתרת סכום האגרה (להלן – חלקה השני של האגרה);

(3) ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו;

(4) ניתן פסק דין המאשר הסדר הסתלקות לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות ישלם המבקש את חלקה השני של האגרה; על אף האמור רשאי בית המשפט –

(א) להורות כי המשיב ישלם את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד;

(ב) לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

31. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור מתשלום "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

32. אציין תחילה כי הפסיקה קובעת כי ככלל בית המשפט נעדר שיקול דעת בכל הנוגע לתשלום אגרה. ראו למשל בדברי כב' השופט (כתוארו אז) י' עמית ברע"א 3640/15 Bio-Engineering Project נ' מדינת ישראל - היועץ המשפטי לממשלה (פורסם במאגרים, 12.10.2015):

"[...] ענייני אגרה והשבת אגרה, הינם עניינים טכניים שהוסדרו על ידי מחוקק המשנה באופן ברור על מנת ליצור וודאות אצל הצדדים. המקרים בהם זכאי בעל דין להשבת אגרה הם בגדר רשימה סגורה, ולמעט מקרים שבהם צוין במפורש, עניינים אלו אינם נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט".

33. אם כן, בכל הנוגע לחלקה השני של האגרה, תקנות האגרות מורות כי יש מקום לפטור את המבקש מתשלום אך ורק כאשר מתקיימים "טעמים מיוחדים שיירשמו".

34. אכן, כטענת הצדדים, ניתנו החלטות לפטור מחלקה השני של האגרה מהטעם שההליך נסתיים בשלב מוקדם יחסית. ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 30712-11-19 סויסה נ' בלו משקאות ישראל בע"מ (פורסם במאגרים, 31.12.2019); ת"צ (מחוזי ת"א) 23807-04-22 אור נ' פרימיום – חברה לדברי מתיקה ולמסחר בע"מ (פורסם במאגרים, 29.5.2023).

מנגד, נקבע לא פעם כי עצם ההגעה להסדר פשרה בשלב מוקדם יחסית של ההליך לא מהווה "טעם מיוחד". ראו למשל: ת"צ (מחוזי ת"א) 53434-05-20 בוסקילא נ' הוצאת עיתון ישראל היום בע"מ (פורסם במאגרים, 13.4.2022); ת"צ (מחוזי ת"א) 4601-09-18 שלו נ' פלאפון תקשורת בע"מ (פורסם במאגרים, 3.2.2021); ת"צ (מחוזי ת"א) 31331-03-20 דלה נ' שוק העיר (ט.ע.מ.ס) בע"מ (פורסם במאגרים, 18.5.2023).

בין הטעמים המיוחדים שהועלו בפסקי דין אלה ואחרים למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה הועלו הטעמים הבאים: קיומה של שאלה פרשנית שבאה לראשונה לפתחו של בית המשפט במסגרת ההליך; היות המשיבה גוף ציבורי שמצבו הכלכלי אינו איתן (ולכן חיוב בתשלום אגרה יפגע באופן עקיף בציבור) וטעמים דומים אשר המשותף להם הוא, כלשון התקנות, היותם "מיוחדים".

35. בנסיבות העניין שלפניי, סברתי כי הכף נוטה לכיוון קבלת עמדת הצדדים לעניין פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. כך הואיל ומדובר בהליך צעיר בימים, כאשר בקשת



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

ההסתלקות הוגשה טרם התקיים ולו דיון אחד, ולמעשה המשאבים שהושקעו בהליך הם בעיקר במתן ההחלטה הנוכחית.

36. הגעתי למסקנה זו אף נוכח היקפם המוגבל יחסית של הסכומים המשולמים בהתאם להסדר. לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת נ' גרוסמן בת"צ (מחוזי ת"א) 9034-08-23 דלה נ' עונות מודל בע"מ, פסקה 30 (פורסם במאגריס, 24.11.2024):

"מקובלת עלי טענת המשיבות כי אם במקרה זה לא יינתן הפטור, הרי שתעלה בעייתיות בקיומו של ההסדר בשים לב לגובה הסכומים נושא ההסדר אל מול סכום חלקה השני של האגרה. יוער, כי טענה זו אינה בהכרח מתאימה לכל הסדר המונח לפני בית המשפט, אך בנסיבות העניין, לנוכח גובה הסכומים העומדים על הפרק ומאחר שאני רואה ליתן משקל גבוה לתמרץ צדדים להגיע להסכמות במקרים כגון זה שלפני, הרי שטענה זו אכן רלוונטית".

37. לפיכך, הבקשה לפטור את המשיבה מתשלום חלקה השני של האגרה מתקבלת.

סוף דבר

אני מורה אפוא כלדקמן:

א. בקשת המבקש להסתלק מן הבקשה לאישור תובענה ייצוגית מתקבלת. הבקשה לאישור כנגד המשיבה נמחקת והתובענה האישית של המבקש נגד המשיבה נדחת.

ב. ניתן בזה תוקף של פסק דין להתחייבויותיה של המשיבה לפעול בהתאם לאמור בבקשת ההסתלקות. עד יום 12.7.2026 יוגש תצהיר מטעם המשיבה, המעיד על כך שהושלמו התחייבויות המשיבה, כמפורט בסעיף 10 לבקשת ההסתלקות.

ג. המשיבה תישא בשכר-טרחת באי-כוח המבקש בסכום כולל של 13,000 ₪ (15,340 ₪ כולל מע"מ). בנוסף, המשיבה תישא בגמול למבקש בסך 5,000 ₪ ותשיב לו את הסכום ששילם בגין חלקה הראשון של האגרה, בסך כולל של 3,490 ₪, וזאת תוך 30 יום מהיום.

ד. המבקש פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לבאי-כוח הצדדים ולמנהל מערכת בתי המשפט, לצורך רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ ביום 13.7.2026.





בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 66902-10-25 תמיר נ' ל.ד. ישראל אוטו אקוויפמנט (1990) בע"מ

ניתנה היום, בכ"ה אייר תשפ"ו, ב-12 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

ע.א.א.ס.
ערן טאוסיוג, שופט

